

ת"פ 49164/07/14 - מדינת ישראל נגד בשאר מחמוד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 49164-07-14 מדינת ישראל נ' מחמוד בשאר תאריך: 5.2.2015 בפני כבוד השופט ד"ר
זאיד פלאח

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

בשאר מחמוד באמצעות ב"כ עו"ד שמעון צור

הכרעת - דין

בפתח הכרעת הדין הנני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות שעניינן תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - עבירה על סעיף 152(1)+274(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, והתפרעות - עבירה על סעיף 152 לאותו חוק. בהתאם לעובדות כתב האישום, התקיימה ביום 18.7.14 סמוך לשעה 17:30 תהלוכה בחיפה, מבלי שנתקבל אישור משטרת ישראל לכך, ובמסגרתה הפגינו מאות אנשים המתנגדים למבצע צוק איתן. כשהגיעו המפגינים לרח' בן-גוריון בחיפה, ניתן אישור לקיום ההפגנה ע"י מפקד תחנת חיפה, נצ"מ אבי אדרי, בתנאי שהיא לא תפגע בסדר הציבורי ולא תפגע בסדרי התנועה במקום. נטען עוד, שהנאשם השתתף בהפגנה, שבמהלכה מפגינים רבים לא צייתו להוראות השוטרים ולתנאים שהוסכמו לצורך קיומה, ואלה הפרו את הסדר הציבורי, התעמתו עם השוטרים וחסמו את צירי התנועה במקום. במהלך ההתפרעות הנ"ל, ידה הנאשם, כך נטען, אבן שפגעה בגבו של שוטר שהיה לבוש אפוד.

2. בתשובתו לאישום כפר הנאשם, באמצעות בא-כוחו, בכל המיוחס לו, וטען שהוא הגיע להפגנה בעקבות הזמנה שהתפרסמה בפייסבוק, וכי לא סבר שמדובר בהפגנה בלתי חוקית, שעה שמארגניה הם חברי כנסת. עוד נטען, שהנאשם הצטרף להסעה מכפרו - מנדא - לחיפה, וכי הוא לא תקף שוטר ולא התנגד למעצרו.

3. מטעם המאשימה העידו שלושה עדים, והוגש תיק מוצגים, ומטעם הנאשם העידו שני עדים, בנוסף אליו. אעיר כבר עתה, ששני עדי ההגנה הם למעשה עדי אופי, ואין כל קשר בין עדותם ובין השלב הנוכחי של המשפט, שהוא שלב ההוכחות, בו אמור בית המשפט לקבוע את מידת אחריותו הפלילית של הנאשם למעשיו, ולא את עונשו.

4. עד התביעה הראשון היה נצ"מ אבי אדרי, מפקד תחנת חיפה. בעדותו היטיב העד לתאר את מהלך האירועים, החל מהמודיעין שהתקבל בנוגע להפגנה הצפויה, גם באמצעות אתרי הפייסבוק, ועל המהלכים של משטרת ישראל בכדי לשמור את הסדר הציבורי. עוד העיד העד בנוגע לאישור שניתן על ידו להימנע משימוש באמצעים כנגד המפגינים, הגם שההפגנה לא אושרה על ידו או על ידי גורם אחר במשטרה. העד אישר, שהוא התיר למפגינים להמשיך ולמחות "כדי ליצור את האיזונים הנדרשים בין השימוש בכוח ואם הוא באמת נדרש, לזה שהם ישלטו באנשים לטובת העניין" והוסיף שעל אף המחווה שעשה, הרי שדבריו "נפלו על אוזניים ערלות". העד אישר שחברי הכנסת השתתפו אף הם בהפגנה שהייתה בלתי חוקית, וכי במהלך התהלכה העד עצמו דאג להודיע ברמקול שהמדובר בהפגנה בלתי חוקית. העד הוסיף ותיאר, שבהפגנה השתתפו קרוב ל-400 איש, ומטעם המשטרה הגיעו 400 שוטרים, כלומר כמספר המפגינים, והכל בכדי לשמור על הסדר הציבורי. עדותו של המפקד הבהירה את המצב בשטח לפני ההפגנה ובמהלכה, אך אין בה כדי לסבך באופן ישיר את הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

5. מפקד התחנה, נצ"מ אבי אדרי, העיד באופן ברור וקולח, ועדותו אמינה בהחלט. המדובר בקצין איכותי, מקצועי, ישר, הגון, וראוי להערכה, וניכר מעדותו שהוא ידע לפקד היטב על כוח השיטור הגדול שהוזמן למקום.

6. עד התביעה השני היה שוטר המג"ב מור דנה, שהעיד כי במהלך שהותו במקום האירועים הוא ראה את הנאשם זורק אבן לעבר שוטר שהיה בקרבתו. לדברי העד, הנאשם היה מרוחק ממנו כ-6 מטרים, והמרחק שבין הנאשם לשוטר שעליו נזרקה האבן היה כ-3 מטרים. במזכר שנכתב ע"י השוטר צוין שהנאשם היה מרוחק ממנו כ-10 מטרים, ומעדותו בפני עולה, שהיו אנשים רבים בהפגנה - העד ציין שהוא היה בקשר עין רציף עם הנאשם, והגיע מיד לעוצרו. העד ציין שהוא לא חיפש את האבן שנזרקה לעבר השוטר, ומשכך הוא גם לא תפס אותה. עוד אישר העד שמלבד אירוע זה, הוא לא ראה אירועים נוספים של זריקת אבנים. בנוסף - לא נתפסה אף אבן כמוצג בתיק, וצילומי הוידאו המתעדים את ההפגנה אינם מראים שימוש באבנים. המדובר בתהלכה על גבי שטף אספלט, ולא צוין שיש אבנים בקרבת האנשים. בנוסף - מדובר באירוע המוני, ומרחק של 10 מטרים בין הנאשם לעד המזהה, הוא מרחק גדול, שלבטח היו אנשים נוספים שהתגודדו במרחק זה. השוטר שנפגע מהאבן לא זוהה כלל, ואין כל עדות בתיק ממנו. אני מאמין לעד, שהוא מאמין בדבריו שאכן ראה את הנאשם משליך אבן לעבר שוטר, אך נותר בלבי למעלה מספק סביר, שמא אמונת העד בדבריו הוכחה במידה מספקת במשפט פלילי, עד כדי הרשעת הנאשם במיוחס לו. אין כל תימוכין לטענה בדבר שימוש באבן ע"י הנאשם, וצילומי הוידאו, שבהם נראה הנאשם, אינם מתעדים אותו מחזיק כלל באבן. גם ב"כ המאשימה אישר, ברוב הגינותו, ולשאלת בית המשפט, שהוא לא ראה תיעוד של זריקת אבנים במהלך ההפגנה. המדובר למעשה בעדות יחידה, ובמצב של התקהלות גדולה, כאשר במקום נכחו מאות מפגינים ומאות שוטרים, וללא כל תימוכין, לא בראיות פיסיות ולא בעדויות כלשהן, על כן הגעתי למסקנה שלא עלה בידי המאשימה להוכיח כנדרש את הטענה שהנאשם השליך אבן לעבר שוטר. גם עד התביעה האחרון, החוקר שמעון פרץ, לא יכול היה לחזק את הראיות כנגד הנאשם, ואינני מקבל את הטענה, שקיימת סתירה מהותית כלשהי, בין דברי הנאשם בפני החוקר, בתגובתו לחשדות, ובין דבריו בעדותו במשטרה או בפני.

7. הנאשם מצידו כפר בכל המיוחס לו - בעדותו בפני הוא טען שהגיע בעקבות פרסום באתרי הפייסבוק אודות קיום ההפגנה, שאורגנה ע"י חברי כנסת, ועניין זה הוכח כנכון, גם מעדותו של נצ"מ אדרי, שאישר שהיה פרסום בפייסבוק, והיתה נוכחות של חברי כנסת בהפגנה. עוד טען הנאשם, שהוא סבר שמדובר בהפגנה חוקית, לאור זהות מארגניה, ולאור העובדה שהוא הצטרף להסעה מסודרת מכפר מנדא לחיפה, והוסיף שהוא לא התפרע, אך

השתתף בהפגנה, כולל בתהלוכה ובצעקות. עניין זה עולה גם מצילומי הוידאו שתיארו את ההפגנה וכן את השתתפות הנאשם בה. הנאשם כפר, כאמור, בהשלכת אבן לעבר השוטר, וכפי שקבעתי לעיל - עניין זה לא הוכח במידה מספקת בפניי. אני מקבל את דברי הנאשם שהוא לא השליך אבן לעבר השוטר.

8. בנוגע לעבירה הנוספת שיוחסה לנאשם - התפרעות - סעיף 152 לחוק העונשין קובע, שהתקהלות אסורה "שהתחילו לבצע בה את מטרתה בהפרת השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, הרי זו התפרעות". שוכנעתי שהנאשם לא שהה במקום ההפגנה באופן ארעי או מתוך סקרנות, אלא השתתף בה באופן פעיל. יחד עם זאת - מתוך כ-400 משתתפים בהפגנה, שהתקיימה לפני למעלה מחצי שנה, הוגשו שני כתבי אישום בלבד - נגד הנאשם, ונגד אדם נוסף, שגם הוא מואשם, בנוסף להתפרעות, גם בתקיפת שוטר. שוכנעתי, שהנאשם לא היווה גורם מרכזי בהפגנה, אלא צעיר ששמע אודותיה, והצטרף אליה כפי שמאות אחרים הצטרפו. לא שוכנעתי שהיה לנאשם תפקיד מרכזי כלשהו בגרימת ההתפרעות, ולא שוכנעתי שהוא היה מהמתסיסים המרכזיים בה, גם אם השתתפותו הייתה פעילה ורעשנית. לא שוכנעתי גם, שהנאשם גרם לנזק כלשהו, במיוחד לאחר שלא הוכח בפניי שהוא תקף שוטר. גם ב"כ המאשימה הסכים, ברוב הגינותו, ובעקבות שאלות בית המשפט אליו, שמנהיגי ההפגנה היו חברי הכנסת ולא הנאשם, וכי "בוודאי שאחרים היו מרכזיים ולא הנאשם". לשאלה מדוע לא הוגשו כתבי אישום נגד אחרים, מעבר לנאשם ולאדם נוסף, ענה ב"כ המאשימה "אני מאשר שנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין ההתפרעות מאחר והוא מואשם בעבירה נוספת של זריקת אבן לעבר השוטר", והוסיף שיתר החשודים שנחשדו בעבירת התפרעות בלבד - עניינם עדיין לא הסתיים, וכי "יכול להיות שבעתיד יוגשו כתבי אישום נגדם ויכול להיות שייסגרו". במצב דברים זה, שוכנעתי שאלמלא החשד כי הנאשם ביצע עבירה של תקיפת שוטר, לא היה מוגש נגדו כלל כתב אישום בגין ההתפרעות. בהפגנה השתתפו מאות אנשים, והבחירה בהגשת כתב אישום דווקא נגד הנאשם, ולא נגד אחרים, ושעה שזיכית את הנאשם מהעבירה החמורה יותר של תקיפת שוטר, וכאשר האחרים היו המרכזיים ולא הנאשם, מובילה אותי למסקנה, שיש לזכות את הנאשם גם מעבירה זו.

9. סוף דבר - לא עלה בידי המאשימה להוכיח כנדרש את כל המיוחס לנאשם בכתב האישום, על כן הנני מורה על זיכוי משתי העבירות שיוחסו לו, וזאת מחמת הספק.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ה, 05 פברואר 2015, במעמד כל הצדדים.